

800 alumnes del Maestrat es capbussen en tota l'oferta formativa dels instituts

text REDACCIÓ

Entre 700 i 800 alumnes de tota la comarca del Maestrat i de les veïnes es van acostar a Benicarló a conèixer l'oferta formativa existent i que es va concentrar en la III Fira Formativa Comarcal. Els escolars i adults que vulguen estudiar algun cicle formatiu o animar-se a seguir estudis secundaris van poder conèixer de primera mà l'oferta existent en les localitats de Vinaròs, Benicarló, Sant Mateu i Alcalà de Xivert. La fira en la pista annexa del poliesportiu de Benicarló va ser el gran focus d'atracció per a capbussar-se en el seu futur laboral.

Al comerç de Benicarló trobaràs tot el que et fa falta...

Benicarló, més comerç

Ajuntament de Benicarló

Número 630-18 abril 2008 - 1'5 euros
setmanari d'informació general i cultural- Any XIV

la veu

de Benicarló

El PP presentarà iniciatives contra la variant de l'N-340 però no es pronuncia sobre el rescat de l'AP-7

(tot i que havia anat darrera la pancarta d'alliberament de la plataforma benicarlanda)

Escolta! cada vegada és més difícil circular per aquests termes

Ja, i si al final ens col·loquen la canonada de l'aigua del Camps, com a Catalunya, ni t'ho conto!

El PP de Benicarló aparca la reforma del mercat Benicarló-Peníscola tindran la primera estació nàutica en la província

El PP presentarà iniciatives contra la variant de l'N-340 benicarlanda però no es pronuncia sobre el rescat de l'AP-7, tot i que havia anat darrera la pancarta d'alliberament de la plataforma benicarlanda

Molts conductors es pregunten quan estarà definitivament desbloquejat el tram intermedi que va de la Vall d'Alba a l'Hospitalet. Els populars aprofiten, també, per criticar a Zapatero per la "humiliació del transvasament d'aigua de l'Ebre" i per "consumar la segona traïció a la província"

text REDACCIÓ

Una àmplia representació de càrrecs del PP com Andrea Fabra, Alfonso Ferrada, Miguel Barrachina o Juan José Ortiz van escenificar ahir el compromís del PP amb la Plataforma 'Per un terme sense barreres'. Ortiz va anunciar que el PP "estarà del seu costat, presentarà iniciatives en les Corts Generals perquè siguin ateses sobre aquesta matèria" perquè s'estudie el projecte "però sense cap retard més". Així Ortiz va anunciar que, via iniciatives, es reclamarà la informació que els afectats no tenen "perquè Foment siga clar en el projecte" i que realitzaran l'acció d'oposició que els ha donat l'electorat.

A continuació, el recentment nomenat portaveu adjunt del grup parlamentari popular, va penetrar de ple en la guerra de l'aigua amb crítiques al govern central. "Com a parlamentaris no permetrem la humiliació del transvasament d'aigua de l'Ebre", pel que tant ell

com Andrea Fabra van reclamar "la solidaritat d'Aragó i Catalunya amb la" Comunitat enfront de la "insolidaritat partidista i falta d'honradesa" que va suposar la derogació del transvasament.

AMB PAS FERM

text REDACCIÓ

L'equip benicarlando aquest passat cap de setmana aconseguia una nova victòria, esta vegada en els 400 m lliures, de la mà de Nerea Sorando.

Noves victòries del Club Natació Benicarló en les VI Jornades de la Lliga Autònoma de Promeses Aleví i Benjamí disputades en la piscina Municipal d'Onda (Castelló) el passat cap de setmana 12 i 13 d'abril, intens per qualitat i treball d'equip d'estes joves promeses de la natació que es van disputar les proves de 400 m estils i 400 m lliures i uns relleus mixtos de 8 x 50 m lliures junt amb els equips de l'Aquatic Castelló, Castalia, Vila-real, Lledó, Onda i Vinaròs.

Alevins: L'esquadra benicarlanda va aconseguir el triomf en els 400 m lliures per Nerea Sorando (5:43.43) i seguint la bona ratxa Carlos Fuente es va quedar en la 2n posició en els 400 m estils, seguit molt de prop per Albert Astor, Manuel Monserrat i Ferrán Marzá en la 5a, 6a i 7a plaça respectivament. Va continuar en assetjament a les primeres posicions amb el 2n lloc de Albert Astor en els 400 m lliures 5:03.39 i de Manuel Monserrat i Carlos Fuente amb la 4a i 5a posició. L'equip masculí i femení aleví va estar format per Jordi Curto, Ferrán Marzá, Adrian Adell, Carlos Fuente, Albert Astor, Manuel Monserrat, Marta Valdearcos i Nerea Sorando.

Benjamins: Motivats per les victòries dels seus companys d'equip en el dia anterior no van voler ser menys i van continuar en el matí del diumenge aconseguint la 3a posició José Julián Jaén en els 400 m lliures (6:05.80) i el 7é lloc de David Valdearcos. En els 400 m lliures femenins Gisele Mateu i Vanessa Bel van aconseguir la 4a i 5a posició respectivament. Ja per equips de relleus mixt el Club Natació Benicarló va aconseguir la 4a i 5a posició. L'equip masculí i femení va estar format per Javier Marzá, Daniel Hervás, Mario Tomás, Juan Diego Ruiz, Alejandro García, Arnau Fabregat, David Valdearcos, José Julian Jaén, Josep Ferrer, Ferrán Ibañez, Albert Grau, Noemí Anta, Gisele Mateu, Anna García, Anna Añó, Claudia Barrachina, Cristina García, Nicole Mateu, Carla Fresquet, Andrea Remolina i Lara Ferrer.

NO TINC MEMÒRIA

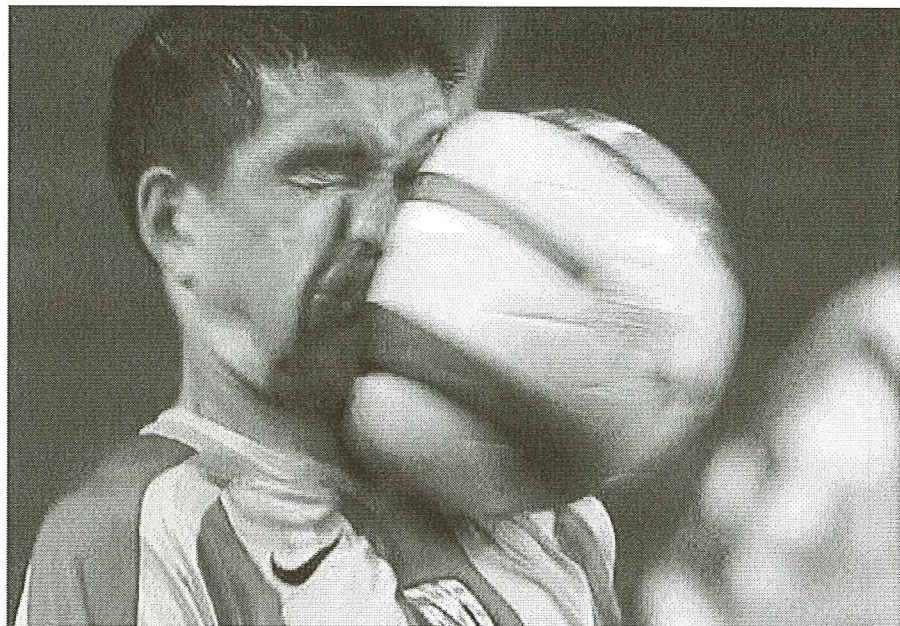
text RODOLFO SERRANO

PACO DELCASTILLO

He de començar per demanar disculpes al possible lector d'aquesta pàgina perquè reconec que un espectacle tan fabulós com el que vam vore diumenge passat al Muncipal de la Carxofa es mereix un cronista que, si més no, tinga una mica de perícia a l'hora de redactar. Un aprenent com jo no disposa de suficient vocabulari ni gràcia per poder descriure amb la mínima decència el sensacional partit que el nostre CDB li va guanyar amb molt de mèrit al Nules CF. Faré el que bonament podré, o no, com sempre, i ja està.

Només una anècdota per il·lustrar el que dic. La darrera jugada protagonitzada pel Benicarló va consistir a passar-se d'un jugador a l'altre la pilota per davant dels nassos dels forasters més de vint vegades; hi van intervindre tots excepte el porter i l'entrenador i quan un dels nostres ja enfilava el camí de la porteria el capullo de l'àrbitre va aturar el joc tot indicant el camí dels vestidors. Jo, de bona veritat, no ho havia vist mai. Pim-pam, pim-pam i aquells mirant-s'ho tot amb impotència i el respectable (seixanta o seixanta-cinc que n'érem) extasiat cridant ole, ole, ole, com si estiguérem no diré a la Real Maestranza de Caballería com em va comentar un veí però sí a una plaça de bous de segona. Increïble, incommensurable, apoteòsic, espectacular, espantant, orgàsmic (va, no tant), inaudit, insòlit i més encara. Sí, feia anys que no li veia al Benicarló un partit tan redó com aquest, amb un domini tan clar i tan determinat.

La cosa es va manifestar clara des que la pilota es va posar en moviment. Els noranta minuts van ser un atac i gol nostre. Durant la primera part, els nulers van aconseguir aguantar el resultat inicial gràcies a una defensa

numantina que es diu i gràcies també a l'agilitat felina demostrada pel seu jove porter. Els homes de Xoco, però, en comptes de posar-se nerviosos als vint minuts o trenta van fer ostentació d'una professionalitat digníssima i van continuar assetjant l'àrea visitant sense misericòrdia i, oh desgràcia, sense premi a tant d'esforç. Parèntesi. Veig amb molta preocupació com cada dia les meues cròniques se semblen més a les de l'home aquell de la Vall d'Uixó del Libreindirectopuntocom. Tanco parèntesi.

La segona part va continuar amb la mateixa tònica i al minut (ací el lector que es compre algun diari seriós i s'ho mire perquè jo no tinc ni puta idea d'en quin minut va ser) Julve va aconseguir el primer gol. Va ser un gol, penso en la meua ignorància, fet volent. M'explicaré. Crec, ho dic amb sinceritat, que el nostre aguerrit davanter va veure avançat el porter foraster en executar un bonic xut (em penso que va ser una falta però no me'n recordo) i va col·locar l'esfèrica justet en el lloc que desitjava. Uns altres que també es dediquen d'una manera més seriosa que jo a això de la crònica balompèdica expliquen

que va ser un centre xut que es diu i que de voluntarietat, per tant, en va haver ben poca. Com són, com són aquests senyors. I la cosa va seguir, vinga acaçar-los a pilotades. Una magistral jugada iniciada amb una passada d'Àngel Bel va ser culminada pel tal Ripollés -també el porter havia sortit a collir figues- tot establint el definitiu dos a zero al marcador. I ja està. N'haguérem pogut fer tres, quatre o els que ens hagueren passat pels nassos, però som així de modestos. I al Nules, un equip que encara ara té aspiracions de jugar la promoció d'ascens.

En resum, que si la lliga començara ara, el Benicarló quedaria campió destacat per sobre de tots els altres. A molts punts de diferència. Llàstima.

Dos poques lligues més. Si la setmana passada vaig dir que la taquilla havia estat de trenta-vuit euros és perquè m'ho va dir el senyor president del Benicarló, i si a mi el senyor president del Benicarló em diu que la taquilla va ser de trenta-vuit euros m'ho crec a ulls clucs i no entro en valoracions de divisibilitat com fan uns altres. Vinga, home. De l'altra poca lliga ja no me'n recordo.

Diumenge vinent anem al camp del cuer, l'Orpesa. Trobo que guanyarem per golejada.

"De moment en l'A-7 els rètols en sentit a Castelló i València des de Tarragona estan barrats i diverses barreres tallen el trànsit."

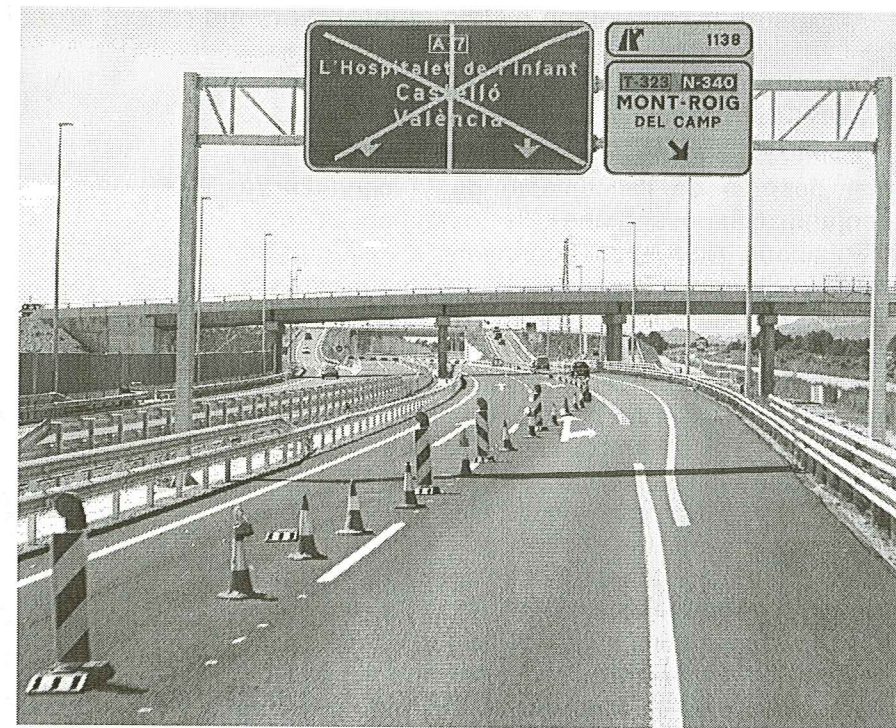
ve de la pàgina anterior

Però no es pronuncien sobre el rescat de l'AP-7

Ortiz, d'altra banda, va eludir manifestar-se, fins que es faça en els Corts Valencianes, sobre la Proposició no de Llei presentada per dues diputades de Comprimis pel País Valencià que insta al Govern central que estude de manera prioritària el rescat del peatge de l'AP-7 com alternativa a les diferents actuacions previstes valorant el seu cost econòmic, ambiental i territorial enfront de nous desdoblaments i variants. Ortiz va dir que el rescat suposaria un greuge que faria necessari estendre a totes les autopistes d'Espanya i que "el govern no està en condicions d'assumir, perquè el cost és inassolible". El PP es pronunciarà a les Corts davant una de les principals reivindicacions dels propietaris afectats del mig miler d'explosions de Benicarló que quedaran destruïdes.

Crítiques pel fet d'interrompre el tram de l'A-7 a l'alçada de Tarragona que ha d'enllaçar amb el de Castelló

Des del passat cap de setmana els conductors que circulen per l'A-7, al seu pas per Tarragona, ja poden utilitzar els nous trams d'autovia oberts al tràfic. A poc a poc el vial gratuït i alternatiu a l'N-340 o l'AP-7 es materialitza en la comunitat veïna. L'autovia està ja oberta entre els 14 quilòmetres que separen Miami Platja i Monroig del Camp a Cambrils i Vila-seca. En la resta de trams s'està en execució i tan sols queden per executar els nou quilòmetres que separen Miami Platja i l'Hospitalet de l'Infant. El Ministeri de Foment ha invertit en els últims quatre anys 125 milions

d'euros en aquesta autovia de set metres d'amplària per sentit de la marxa més les mitjanes.

Un dels desesperants dubtes, per a molts camioners que freqüenten aquests vials de trànsit intens, és saber quan estarà definitivament desbloquejat el tram intermedi que va de la Vall d'Alba a l'Hospitalet. En l'actualitat s'executa a bon ritme la prolongació fins al futur aeroport de Castelló. La classe política s'ha retret mútuament el retard en l'execució del tram que uneix Catalunya amb la Comunitat Valenciana. Càrrecs del PP han retret en diverses ocasions que Foment no realitza el projecte constructiu del vial. Per la seua banda el PSOE ha parlat de "boicot" del PP a les inversions de l'Estat al no haver redactat la Declaració d'Impacte Ambiental (DIA), cosa que impedeix realitzar qualsevol projecte. En plena precampaña, i amb el soroll de fons de les protestes dels llauradors de Benicarló al traçat de variant de l'N-340 al seu pas pel Maestrat, el senador Juan

José Ortiz va anunciar el passat 26 de febrer que en dos mesos el Consell emetria la DIA que hauria de desbloquejar "l'enrocament" polític i deixar sense excuses la inacció del govern central en aquest tram. El PP entén que la DIA no és preceptiva.

Ahir mateix, el senador i recentment nomenat portaveu adjunt del grup parlamentari popular, Juan José Ortiz, va reiterar la voluntat del PP de solucionar aquesta qüestió i va afirmar que "fa un mes i mig que Cultura va enviar a la Conselleria de Medi ambient els informes. No tardaran més d'un mes a emetre la DIA".

De moment en l'A-7 els rètols en sentit a Castelló i València des de Tarragona estan barrats i diverses barreres tallen el trànsit. Serà necessari veure l'agilitat del Ministeri de Magdalena Álvarez en executar aquest tram i de l'autonòmic de Camps per fer la DIA perquè, d'una vegada, s'unisquen ambdues autonomies per una via ràpida i gratuïta.

Benicarló-Peníscola tindran la primera estació nàutica en la província

La Junta Directiva d'Estacions Nàutiques va acceptar ahir a Madrid la candidatura. Van destacar l'entusiasme dels ajuntaments i la recent creació d'una Marina a Benicarló

text REDACCIÓ

Benicarló i Peníscola estaran també units pel mar després de l'acceptació de la candidatura conjunta a disposar d'una estació nàutica. La xarxa d'Estacions Nàutiques pertanyent a l'associació estatal, sumarà a les seues 21 existents per tota Espanya l'estació de Benicarló-Peníscola.

Rafael Moreno, gerent d'Estacions Nàutiques, va manifestar a Las Provincias l'alegria pel fet que la Junta Directiva d'aquesta entitat de forma unànime haja acceptat la candidatura. Aquest òrgan d'Estacions Nàutiques va destacar, segons el propi Moreno, "el gran interès demostrat per part dels ajuntaments i es va valorar el comptar amb una infraestructura de nova creació com és la Marina de Benicarló". De moment no hi ha noves peticions a la vista perquè Castelló puga disposar de noves estacions nàutiques en el desèrtic mapa d'aquestes infraestructures. Les més properes són les de Salou, la de Columbretes amb seu en Alcossebre, la de Denia i Altea i altra conjunta a Alacant, El Campello i Santa Pola. En les Illes Balears les de Sant Antoni i Santa Eulària a Eivissa i les de Maó, Ciutadella i Fomells a Menorca.

treballadors". Iruretagoyena va assegurar que el 95% de les empreses que van assistir a la presentació "estan decidides a apostar per l'estació nàutica". L'estació nàutica permetria l'adquisició online de paquets i serveis turístics, promocionant les ofertes de les empreses adherides a les diferents estacions nàutiques.

Interès nàutic

La comarca ha experimentat en els últims anys un fort creixement i interès pel turisme nàutic. Peníscola duu diversos anys reivindicant a totes les administracions la viabilitat del port esportiu Racó Calent, dissenyat per Ricardo Bofill i que té previst guanyar al mar 132.825 metres quadrats. A més ha rebut el vistiplau de diversos bancs internacionals per a assumir la inversió prevista de gairebé 64 milions d'euros, dels quals el 66 per cent prové de capital aliè. El port contempla una oferta de gairebé 800 amarris d'entre vuit i 80 metres d'eslora i 64 places en marina seca i 643 places d'aparcament, un club nàutic i zona lúdic-comercial.

En Benicarló l'oferta passa per drassanes, 293 amarres, botigues, una zona tècnica, escola de vela, spa, mecànics, grues i travel-lifts. Es tracta, fins que concloga l'ampliació i remodelació del port de Vinaròs, del port esportiu més modern de la Comunitat.

Les esperances i actuacions estan ara en la teulada de la nova estació, que haurà de dotar-la pressupostàriament, nomenar un gerent, crear una oferta real i començar la seva comercialització. Benicarló-Peníscola comparteix l'alegria amb Lanzarote. Ambdues candidatures han estat acceptades i reconegudes per l'associació. En el cas de la futura estació nàutica Benicarló-Peníscola, tindrà els seus estatuts aprovats i president electe en els pròxims dies. Els objectius d'aquestes estacions són complementar el turisme de sol i platja, especialitzar l'oferta i incrementar la despesa mitja per turista i dia creant un producte respectuós amb el medi ambient. Diversificar l'oferta passa per posar en valor distints recursos i el mar i la infraestructura empresarial d'oferta complementària que disposen ambdós municipis facilita que l'atractiu del turisme nàutic puga ser una realitat consolidada en molt poc temps.

Els objectius d'aquestes estacions són, bàsicament, desestacionalitzar el turisme, especialitzar l'oferta, incrementar la despesa del visitant i crear un producte respectuós amb el medi ambient. Per a l'edil de Turisme de Benicarló, "del que es tracta és d'elaborar un producte estrella i de fer que l'estació nàutica de Benicarló-Peníscola no només resulte atractiva pel turisme particular i familiar, sinó també per les empreses que programen estades per als seus

ANEM SOBRATS DE DINERS I D'EDIFICIS

Aquesta setmana passada ha vingut el Conseller de Governació, el Sr. Seraff Castellano, per tal de presentar les instal·lacions de la nova Comisaria de Policia Autonòmica. La qual cosa és bona, porta una infraestructura i un servei amb dotació de personal.

La policia autonòmica és una policia nacional adscrita, que vol dir que la forma i la paga quasi totalment el Govern d'Espanya. Té competències diferents de la Policia Nacional, bàsicament administratives, menors, atenció a la dona i als ciutadans, medi ambient, jocs i establiments, espectacles públics. La seguretat ciutadana és competència primera de la Guàrdia Civil a la nostra comarca.

La primera conclusió és que el Sr. Conseller es dedica a vendre fum, els policies li's ha de proporcionar el Govern central, encara els ha de pactar, no en té perquè esta policia no té res a veure amb la basca o la catalana. Ve a

prometre'ns una edificació modèlica de 500m2., amb vies de comunicació ràpida i amb parking per a les dotacions. No sabem on estan els diners pressupostats.

De totes maneres el Sr. Cuenca, l'Alcalde, sorprén el Conseller amb una demostració de poderio econòmic mai vista: li oferix els locals que construeix l'Ajuntament a la Plaça Dr. Pera que només tenen 295m2., que estan mal comunicats i que només poden aparcar els vehicles a la planta baixa. Però som així de xulos, ens passarà com amb el Centre de Salut que fa 30 anys es va construir amb els diners de tots els benicarlondos i la Conselleria de Sanitat ara encara és l'hora que no ha invertit en un Centre de salut nou com a tots els pobles fa. Augurem una brillant carrera política del Sr. Cuenca quan pose els diners dels benicarlondos per a les inversions que ha de fer la Generalitat. Amb lo buides que estan!!!

El Partit Socialista tenia previst que al sotà, planta baixa i primer pis, anara la Banda de Música i l'Escola de Música, al segon i tercer pis l'Educació de Persones Adultes. D'aquesta manera lliberem el solar entre el C/Cabanes i el C/Sants Màrtirs per a una segona Llar de Jubilats amb la gran plaça de més de tres mil metres que s'ha generat al costat.

Volem inversions i recursos per a millorar les infraestructures culturals i educatives dels benicarlondos. Si la Generalitat vol fer una comisaria ho ha de fer amb els recursos seus. En tot cas Benicarló pot aportar-hi el solar.

GRUP SOCIALISTA MUNICIPAL

LA BURLA DE L'EpC

La nova assignatura d'Educació per a la Ciutadania -EpC-, que respon a la recomanació de la Unió Europea i ja s'ensenya en la majoria de països de la UE, ha estat contestada pels "populars" i la Conferència Episcopal -curiosa coincidència, no?-. Especialment "ocurrent" resulta la decisió de la Generalitat Valenciana d'implantar-la en anglès, ja que no la poden suprimir, com havien promès, si guanyaven les eleccions. Ara, a aquella "ocurrència" inicial, el conseller Font de Mora ha afegit que es podrà "objectar", ja que una sentència del Tribunal Superior d'Andalusia així ho ha acceptat -i València, com tot el món sap, és una província andalusina...-

Més encara, l'estrambòtic conseller anuncia que als "objectors" s'els demanarà un treball trimestral substitutori -escrit of course, res de prestacions socials de pràctica educativa i ciutadana-, per aprovar la matèria i encara als que no vulguen fer ni una cosa -cursar-la amb normalitat- ni l'altra -fer el treball de marres-, l'estrambòtic conseller ja estudiarà la fórmula, per "respectar els drets dels pares". El sr. Font de Mora ha errat l'ofici: li escau més el de pallaso de la banda de l'Empastre, que no el de conseller d'Educació... -...per a la Ciutadania no!

Marc Antoni Adell

Javier Jovaní Roda va participar en la Conferència Nacional sobre Discapacitat Intel·lectual i Dependència

text CO EL MAESTRAT

El passat dia 3, 4, i 5 d'abril es va celebrar en la Cambra de comerç de Castelló, la Conferència Nacional sobre Discapacitat Intel·lectual i Dependència organitzada per l'IVADIS de Castelló, Institut Valencià d'atenció al Discapacitat i Acció Social. El Centre Ocupacional "El Maestrat" de Benicarló pertanyent a l'IVADIS, va participar en aquesta organització, sent un dels nostres usuaris Javier Jovaní Roda qui va formar part en una Taula col·loqui que duia per nom: Suports per a persones amb discapacitat intel·lectual en situació de dependència: "Experiències en primera persona." L'aportació de Javier va ser molt valuosa; ens va explicar els seus assoliments i l'esforç que aquests van significar, així com els suports rebuts per aconseguir-los.

La seva intervenció va ser un exemple més de com algunes persones amb discapacitat intel·lectual, amb els suports necessaris, són capaços d'adquirir

Independència i Autodeterminació, conceptes claus per a millorar la seua "qualitat de vida".

Rep de part de tot l'Equip del Centre i dels teus companys, la nostra felicitació Javier.

Independència i Autodeterminació, conceptes claus per a millorar la seua "qualitat de vida".

Rep de part de tot l'Equip del Centre i dels teus companys, la nostra felicitació Javier.

text REDACCIÓ

La reforma del mercat central haurà d'esperar. El Consistori veu inasumibles els 18 milions d'euros en els quals l'empresa pública MERCASA ha xifrat la intervenció en l'actual recinte per a adequar-lo a les necessitats de consumidors i venedors, pel que seguirà com està "fins que no trobem inversions per a finançar aquestes obres", van explicar ahir des de les files populars.

La proposta incloïa diverses plantes d'estacionament subterrani en ple centre de la localitat i un edifici acristallat en ple cor comercial de la localitat. Segons van explicar responsables de l'empresa en 2007, la reforma havia de suposar la remodelació del lloc de venda i l'ordenació de les zones per als vianants dels voltants i la reorganització de les zones de càrrega i descàrrega per a adaptar el mercat a les noves necessitats dels consumidors. En Vinaròs, en canvi, és el PP qui pressiona a l'equip de govern perquè garanteixi inversions en el mercat i la seua connectivitat amb l'aparcament subterrani.

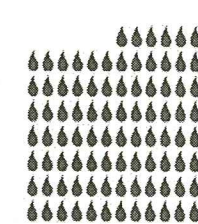
Connexions de fecals

L'edil d'Urbanisme, Antonio Cuenca, va anunciar que davant la troballa de noves connexions il·legals de fecals en la xarxa de pluvials en el carrer Menorca, el Consistori imposarà en totes les noves obres que la connexió a la xarxa sigui supervisada per un tècnic municipal i aixecat un certificat.

AIGUA VIRTUAL

El passat 20 de març es celebrà, com es fa des de 1993, el Dia Internacional de l'Aigua promogut per les Nacions Unides. Com 2008 és l'Any Internacional del Sanejament, la diada d'enguany incidí en aquest tema de forma especial. Un 40% de la població manca d'un sanejament adequat, afectant especialment a dones i xiquets d'arreu del món. Tots els anys moren 1,5 milions de xiquets per les aigües contaminades i la manca de sanejament i higiene adequats. A l'Àfrica, prop d'un 10% de xiquetes han de abandonar la pubertat per manca d'instal·lacions sanitàries escolars adients. Amb deu mil milions de dòlars es pot reduir a la meitat les persones sense accés a un sanejament bàsic per a 2015; el pressupost militar de l'estat espanyol és d'uns 11 mil milions de dòlars.

4500

litres of water for one steak (goog) of Beef

Coincidint amb la diada de l'aigua, l'Institut Internacional de l'Aigua d'Estocolm lliurà el seu guardó Premi Aigua 2008 al científic anglès John A Allan per la creació del concepte d'aigua virtual. Amb ell no es fa referència a res digital o informàtic, sinó a quelcom material i real: l'aigua gastada en la producció d'aliments o qualsevol be o servei. Un quilo de carn de vacum necessita 15000 litres (l), un altre d'aviram 6000 l, 1kg de cereal requereix 1500 l, un altre de llegums 1000 l, igual que un altre de taronges. Altres exemples, un parell de sabates de pell requereix 8000 l, una samarreta de cotó 4100 l i 100 fulls de paper A4 10000 l. Quant a menjars, una hamburguesa necessita 2400 l, un got de llet 200 l i una tassa de cafè 140 l.

El concepte d'aigua virtual ha tingut un ampla utilització des de que fou proposat per J A Allan l'any 1993. Ha servit per tenir una idea més real sobre l'ús que fem dels recursos hídrics. Quan es pensa sobre l'aigua que consumim, sols comptem la que bevem i la que gastem per la neteja de la llar i el nostre higiene, entre uns 100 i 200 litres d'aigua potable. Però mai considerem l'aigua emprada per produir els productes i aliments que consumim, 2740 litres diaris segons l'estudi d'uns investigadors de la Politècnica de Madrid.

La petjada hídrica ("water footprint") és l'aigua consumida més l'aigua virtual importada menys l'aigua virtual exportada en forma de productes o aliments. Aquest concepte ens serveix com indicador de l'ús de l'aigua pels diversos països. Les petjades hídriques anuals d'un ciutadà nord-americà és 2483 m³/cap.any, d'un espanyol és de 2325 m³/cap.any i un d'Etiòpia de 675 m³/cap.any. Les diferències entre països es deuen al nivell i hàbits de consum, factors

VIRTUAL WATER

climàtics i pràctiques agrícoles. En concret, és significatiu el tipus de dieta, si és sobretot carnívora o vegetariana perquè en el primer cas la petjada hídrica serà molt major.

Aquesta nova visió posa de manifest que amb el comerç mundial de productes i aliments hi ha "transvasaments" d'aigua virtual. Es calcula que un 16% de la petjada hídrica mundial és aigua virtual importada per diversos països. L'aigua virtual associada al comerç és deu als aliments (90%) i als productes industrials (10%). Dins dels països que més n'importen es troben Sri Lanka, Japó, Holanda, Corea, Xina, Indonèsia i Espanya. Els que més n'exporten Estats Units, Canadà, Tailàndia, Argentina i l'Índia.

El comerç internacional d'aigua virtual pot mostrar la necessitat real d'aigua d'un país i l'explotació dels seus recursos hídrics per l'exportació de productes amb alts requeriments hídrics. J A Allan creà el concepte d'aigua virtual quan estava estudiant les necessitats hídrics dels països de l'Orient Mitjà i nord d'Àfrica cap els anys noranta. Els dirigents de la zona creien en la suficiència de recursos hídrics per als seus països quan aquesta només era certa per l'aigua de boca —un 1000 litres per persona i any— però no per l'agricultura necessària per alimentar a la població. Aquests països importen la major part dels aliments d'Europa i Estats Units, aprofitant els baixos preus d'uns cereals subvencionats. Per exemple, la importació de mil tones de blat equival a "transvasar" 1500 Hm³. La regió importa uns 40 milions de tones de cereals i farina a l'any, en aigua virtual més que la gastada per Egipte del Nil. Aquest fet demostrava que el comerç d'aigua virtual podia ser un instrument per reduir els dèficits hídrics dels països àrids. Però també fou criticat perquè aquests països deixaven la seva sobirania alimentària en mans del comerç internacional. També que un preu de l'aigua virtual és baix no afavoreix l'establiment de les mesures adequades en països amb dèficits hídrics importants. En concret Egipte importà 7,5 milions de tones de cereals, és a dir 11250 Hm³, quan l'aigua de reg és quasi gratuïta i el seu ús és poc eficient.

La introducció dels conceptes d'aigua virtual i de petjada hídrica posen de manifest la complexitat del problema de l'aigua. Aporten, també, visions noves sobre els dèficits hídrics sobre els que es pot influir més regulant les importacions d'aliments que construint grans infraestructures hidràuliques. Un poquet d'aire fresc enmig d'una nova etapa de la "Batalla de l'Ebre" que encapçalen els governs valencià i murcià.

Pere Bausà

Sant Jordi arriba de nou

text JOAN HERAS

El 23 d'abril torna a fer sortir roses i llibres als carrers. Aquesta és una de les festes populars més significatives d'aquest estrany país –països- nostre i sens dubte és una festa tan peculiar que no es celebra fent festa laboral i ens empeny a regalar-nos llibres i roses i a fer-ho, ara, de manera no estrictament direccional en funció del gènere. Sens dubte és ben bonic que l'amor humà i l'amor als llibres es barregin estretament en una celebració que marca la plenitud de la primavera

És cert que el dia de sant Jordi no és el moment més adient per entretenir-se en la recerca o la descoberta de llibres. Sovint hi ha massa gent a les parades i tot es fa força incòmode. Però la màgia de la festa rau en el fet de veure com en uns indrets privilegiats de les nostres ciutats es treuen a la llum del sol –o de la pluja, si és que ara en queda una mica en algun lloc- grapat de volums de papers relligats. Sovint els llibres més buscats i venuts aquest dia i tota la resta de l'any són els dels autors mediàtics –presentadors de programes de televisió que ho aprofiten tot fer més gran el seu calaix i la seva popularitat, cuiners famosos o llibres d'acudits- i això desperta polèmiques entre la gent de la cultura en majúscules. També és habitual que en el marc d'aquesta festa alguns representants de la vida política i social facin les seves proclames, sempre teòriques i d'un evident regust a buidor, a favor de la llengua i la cultura pròpies. I tot plegat amb el càlid aroma de roses que, en la majoria de les ocasions, no en desprenen gens, potser perquè elles volen ser les veritables representants no només de l'amor –això ja no ho discuteix ningú- sinó d'una societat que en té prou amb aparences amables i que defuig les sensacions autèntiques. Però sigui com sigui, visca la festa de sant Jordi perquè ens posa de manera natural davant de milers de llibres que, darrera unes portades més o menys encertades, amaguen pacients tirallongues de paraules que esperen el moment precís de ser llegides per saltar dins nostre i injectar-nos al cos i a l'ànima emocions,, històries, idees, experiències, coneixements, receptes pràctiques, imatges plenes de vida. La lectura és una aventura essencialment solitària – potser hauríem de dir personal, subjectiva- que ens presenta descobertes apassionants en un viatge inacabable, oceànic. La festa de sant Jordi pot ser un bon moment per

Fronteres

atrapar un volum que ens ajudarà a conèixer i a viure coses que, vés a saber, potser des d'aleshores tindran un lloc especial en el nostre paisatge. Potser ens decidirem a endinsar-nos en el mar de paraules d'aquell llibre que algú ens ha recomanat o regalat i ens quedarem atrapats en un món d'idees o de fets que ens seran útils per a gaudir d'una experiència plaent i per a entendre'ns una mica més a nosaltres mateixos i al món, aquest món nostre, en què vivim.

També podem aprofitar l'ambient de sant Jordi per a repassar les prestatgeries de la memòria i resseguir amb el dit els llibres que han anat prenent una significació especial en el nostre viatge. s ben segur que n'hi ha força, sí, però si ens aturem una mica a fer balanç, si intentem fixar-nos en allò que realment ens ha marcat, potser no en seran molts. Fem-ne una llista aproximada i amb ella ens anirem trobant, anirem repassant moments del nostre propi calendari. Trobarem llibres que ens han iniciat al mateix univers de la lectura o a temes i a gèneres que ens interessin, llibres fonamentals que han marcat les nostres opcions vitals o ideològiques, llibres que ens retornen a persones i llocs que hem estimat però que s'han anat desdibuixant en l'horitzó del temps, llibres als que retornem com un valor segur quan necessitem gaudir sense riscos....

Una festa com aquesta ajuda a trencar el prejudici que fa del llibre un producte estrany, avorrit, seriós. Sovint ens adonem que hi ha persones que no són especialment lectores –i penso especialment en el públic adolescent que tenim a les aules- que, de vegades, sense saber perquè, descobreixen i s'entusiasmen per llibres. En aquest sentit, cal tenir molt present el fenomen de Harry Potter per constatar que els llibres no fan sempre por. Aprofitem la festa per descobrir i ajudar a descobrir universos. Sense sacralitzacions, només amb ganes i amb curiositat. I sabent que hi ha viatges que ens marquen i d'altres que s'obliden de pressa. Però les experiències, les lectures, constitueixen traços del nostre paisatge. Deixem-nos atrapar per les paraules que ara ja ens esperen, quietes, pacients, a les pàgines de milers de llibres que ja es van distribuïnt perquè tots tinguem l'oportunitat de comprar-ne, de regalar-ne. I és que potser, en realitat, el que passa és que som nosaltres, innocents lectors, els qui –tal i com diria el genial Julio Cortázar- som regalats als llibres el dia de la seva festa.

Dimecres 23 Dia del Llibre

18.00 h Lliuraments de premis del XXIII Concurs de Contes Carmen Segura - Mucbe

laveu debenicarlo

El Bloc ha obert una línia telefònica per a informar del PGOU de Benicarló

José Luís Guzmán retreu al PP que oculte ara que va aprovar també el PAI Palmar

text REDACCIÓ

El Bloc de Benicarló ha obert un telèfon de cita prèvia per a realitzar consultes sobre el Concert previ de la localitat. Segons va denunciar el portaveu dels nacionalistes, José Luís Guzmán, el PP ha incomplert la proposta de realitzar una reunió oberta amb tots els interessats i afectats per a conèixer el contingut del Concert previ abans de la seua aprovació. "La gent no ha estat informada pels tècnics de l'empresa Territori i Ciutat. Ho han publicat sense fer aquesta reunió oberta i deixant als veïns sense informació", va denunciar Guzmán.

El cap de llista del Bloc va comparèixer mostrant el nombre de telèfon 697 943 145 que han posat a la disposició dels veïns per a pal·liar aquesta situació i "oferir als interessats una via de concertar una reunió amb el nostre grup i rebre informació, dintre de les nostres possibilitats i modèstia, perquè sàpiguen que ocorrerà amb les seues propietats o amb el futur de la població". Guzmán li va demanar a l'edil Antonio Cuenca "que baixi del pedestal".

El PAI Palmar es va aprovar per unanimitat

José Luís Guzmán va voler recordar al PP que "enganyen" quan afirmen que les bases del PAI Palmar les van aprovar PSPV i Bloc. L'edil del Bloc va mostrar les actes dels plens i comissions informatives en les quals el PP també va votar a favor. Es van aprovar les bases generals del PAI al març de 2006, per unanimitat, i s'inicia el procediment a proposta de Floirac al gener de 2007 i al febrer de 2007 es realitzen modificacions particulars. El Bloc va retreure que en aquest àmbit el PP no escolte les opinions veïnals.

Repten al PP a presentar una alternativa creïble de variant

D'altra banda Guzmán va reptar a presentar una alternativa a la variant de la N-340 distinta a la qual les formacions polítiques van aprovar. "Volem que lleven la N-340 però si hi ha un traçat millor que ho porten i si és possible rectificarem però la realitat és la que hi ha", va recordar. Finalment va anunciar que el vot en contra de l'edil d'Agricultura va impedir que es pogués tractar en el Consell Agrari una moció del Bloc que instava a canviar la ubicació de l'abocador dels Basses de Cervera, a instàncies de la Plataforma de Càlig, pel possible impacte sobre els aqüífers de Benicarló, Vinaròs i Peníscola. La resta de sindicats, regants i entitats com el Consell Regulador es va abstenir i el PSOE no va estar present. Guzmán va lamentar que no es debatés i va aventurar que "igual que amb l'N-340 tal vegada en un futur ens penedim, però el Bloc ho ha intentat".

la GIRA 08

3r FESTIVAL ITINERANT DE MÚSICA EN VALÈNCIA

MUSEROS 11.04	COSENTINA 02.05	DELTEBRE 31.05
ORXATA SOUND SYSTEM	LA GOSSA SORDA	FESTIVAL DE: OBRINT PAS
RAPSODES	ODI	SVA-TERS
OVIDI TWINS	GUARDAMAR 09.05	ASPENCAT
BARCELONA 12.04	RABIA POSITIVA	SOTA ZERO
SVA-TERS	ATZUKAK	KAYO MALAYO
DESCAVELL	MUGROMAN	ALACANT 21.06
AGRIVIATS	ALBAL 10.05	OBRINT PAS
AGOST 18.04	THE SKAFEINATS	ASPENCAT
MUGROMAN	SVA-TERS	PICASSENT 20.06
SANT GATXO	ALTEA 23.05	ODI
ALBAIDA 19.04	SKATIMAT	THE SKAFEINATS
ORXATA SOUND SYSTEM	SKAPOLIT	LOW MOSCOW
ODI	RIBA-ROJA 25 ANYS ESCOLA MAS D'ESCOTI	BENILOCH 12.07
FAURA 19.04	23.05 SOUL ATAC	FESTIVAL DE: OBRINT PAS
URBÀLIA RURANA	30.05 BAIQUQUETA	i molt més
AMANIDA PAIOT	ROCK	
SOLLANA 25.04	20.06 URBÀLIA	
LA GOSSA SORDA	RURANA	
BAIQUQUETA ROCK	BENIARJÓ 31.05	
THE SKARTATS	LA GOSSA SORDA	
ANGULES DE CAMAL	RAÇA BORDA	
BENICASSIM 25.04	BENIARBEIG 31.05	
MIQUEL GIL	LILIT I DIONIS	
	SKAPOLITS	
	PARAL-LEL 84	
	PINKA	

escola valenciana federació d'activitats per a la llengua

VILRUIER L'Avanz EL PUNT INFOTV enderrock iCatm l'ACCENT festour

laveu debenicarlo

CARTA DELS TAFANERS

A banda de la nostra secció habitual, els tafaners, que de tot parlem, o casi, hem cregut que després de les passades dissertacions del nostre estimat, i sabut, *superegidor-alcaldeenfuncions*, sobre com fer la feina de comunicador, li calien alguns aclariments. Així que hem reunit al nostre consell i ...

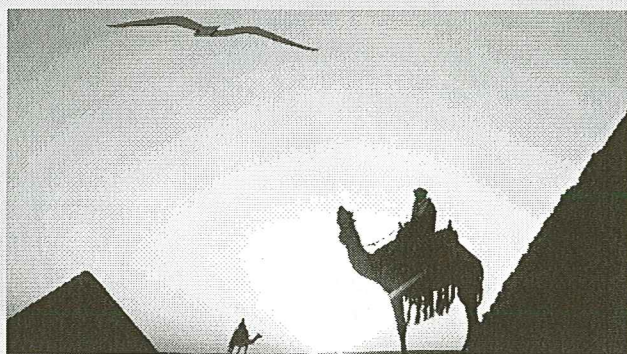
Kuen-Ka ataca de nou. Aquesta vegada, l'objecte de les seues dissertacions va ser la premsa local. El superregidor -tot-ho-sé va donar una lliçó al més pur estil cap d'estudis, a micro obert, al voltant de com han de realitzar el seu treball els escribes locals. Es va equivocar de públic. El més docte dels nostres edils, va centrar el seu discurs i el seu temps a recomanar certes pautes de conducta. A saber. Els va dir que en totes les rodes de premsa a les quals assisteixen se'ls intenta manipular i els va recordar que "después son ustedes los que les transmiten a los ciudadanos" el que s'ha dit. Per si no ho sabien els periodistes, es va atrevir a puntualitzar que "ustedes escuchan a las dos partes y han de ser honrados consigo mismos". En definitiva, el que va vindre a dir és que en les rodes de premsa, els periodistes estan "obligats" a intervenir en les exposicions dels compareixents per a dir-los que el que estan dient és mentida.

Restes del Temple de Gebel Barkal (Muntanya Pura) (suposadament hi ha les restes dels avantpassats del faraó Kuen-Ka)

Doncs va a ser que s'equivoca. La premsa bastant té amb transcriure el que diuen els uns i els altres. Precisament per a ser imparcial i no donar major protagonisme a uns que a uns altres. I jutjar, jutja el lector. Ací està la diferència entre el columnista d'opinió i el periodista. Però sembla que aqueixa lliçó li la van saltar a Kuen-Ka quan la van donar en classe. I això que és un dels pilars ètics que estan en el decàleg de qualsevol bon periodista. Ètica hem dit? Vaja, altra paraula "rara".

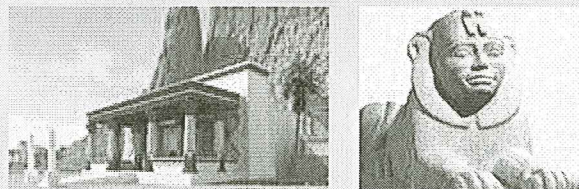
Però com tot se sap en aquest poble, al final va i resulta que La Veu tenia raó quan va predir en la famosa portada que ja ha passat a formar part dels anals de la premsa local, que Kuen-Ka tenia un passat *faraónico*. Ai, que als tafaners no se'ls pot enganyar. En la mateixa roda de premsa de la qual parlàvem abans, l'edil va fer referència a la "política gebeliana". I nosaltres hem descobert que no es referia a dir mentides i més

mentides. No. Els tafaners, després de reunir al seu consell de savis i desgranar el discurs, ha descobert que feia referència a Gebel Barkal o millor: Yébel Barkal (Muntanya Pura), que és el nom àrab del que és lloc sagrat del regne de Napata, situat en una xicoteta muntanya, en una riba del riu Nil. Al peu de la muntanya, el rei d'Egipte i Napata, Taharqo, va erigir un temple cridat pels grecs Thifonion i després pels romans el Thiphonium, perquè estava decorat amb figures de la deïtat egípcia Seth, associat amb Tifons, el monstre grec de les tempestes i volcans. Ah, ací ho tenim.

A Kuen-Ka el que li passa és que li traeix el seu passat. Abans de reencamar-se en regidor d'urbanisme, va ser Tifons. I del seu pas per aqueixa personalitat, li van quedar les seues explosives dissertacions i les seues al·lusions a la política gebeliana, que, en realitat, fa referència com hem dit al temple egípciu en el qual va habitar quan era un déu. Si ací tot se sap...

Desbordats pels descobriments i ja que estaven ficats en faena, el consell de savis va decidir realitzar una anàlisi filològica del cognom Kuen-Ka. De l'arrel, gens que objectar. Però la sorpresa va arribar amb l'anàlisi del sufix. Ka és la "força vital", un component de l'esperit humà, una mica del principi universal i immortal de la vida segons la mitologia egípcia. Per als antics egipcis els components de l'esperit humà eren: Ib, Ka, Ba, Aj, Ren i Sheut. Es pensava que el Ka era creat per Jnum amb el seu torn de alfarer, per a ser dipositat en els fills en el moment de la seua concepció. Aquest element conferia la immortalitat a cada home que fins i tot podria transformar-se en un déu, si ho hagués merescut pels seus excepcionals bones accions durant la seua vida en la Terra. El Ka dels déus i faraons estava indissolublement unit al seu cos, mentre que els altres egipcis obtenien la seua Ka per mediació del faraó. Els tafaners en bloc, han decidit rendir-se als peus de Kuen-Ka. Immortal, tempestuós, déu i faraó...Kuen-Ka, volem la teua Ka.

Xaletet d'estiu del Faraó i imatge alegòrica del mateix trobada al Temple de Yébel Barkal

La Peña del Setrill puja a Morella (2)

Diumenge 6 d'abril de 2008 Xert – Morella

text TONYO FIBLA

Després del bon desdèjuni pugem tots a l'ajuntament vell acompanyats de la intendència i els caminats nous que s'incorporen avui.

Toma la sessió de fotos i a les vuit i pocs minuts comencem a caminar pel camí del Turmell. El camí va pujant implacablement i poc a poc anem guanyant altura. Deixem a la dreta la pista que va cap a Sant Marc i seguim ascendint. De cop i volta veiem unes cabres que fugen per l'esquerra. Dalt la mola, en veiem unes altres que estan observant-nos i van saltant per les penyes. Amb la distracció de les cabres apleguem a la font de l'Albi on esperem els que van més a poc a poc, fem algun glop d'aigua i omplim les cantimpleres.

A les deu ja estem esmorzant al incomparable paratge del mas del Rei, un racó preciós, un dels llocs bonics de veritat per on passem. La intendència, com sempre, oferint-nos de tot: els entrepans, vi, aigua, café, *carajillo*, ... bé, que es desviuen pels caminants.

Una vegada ben esmorzats seguim el nostre camí pensant que en deixar la preciosa sènia a la dreta començarem a pujar entre carrasques i argelagues per una costa terrible, on la senda està en la nostra imaginació perquè l'antic camí ha desaparegut. L'encarregat abans de començar l'ascensió en done alguns consells: cal que anem tots junts, si algú es cansa que s'aparte un poc i no faça tap, no hi ha cap pressa però tampoc cal encantar-nos. Nosaltres, ben creguts complim les normes al peu de la lletra.

Hi ha qui sua, hi ha qui bufa, hi ha qui sospira, hi ha qui es queixa, hi ha qui pregunta quan falta, hi ha ... hi ha de tot. Hi ha qui va pujant i encara es devia del camí per a tirar fotos, reula, torna i ni bufa ni sua, com si no res, va pujant tant tranquil.

Però la costa per dura que siga es rendeix sota els nostre peus i la superem, com no? Ara el camí encara que no massa, no gens, definit és molt més suau i ens porta a una pista prou més costeruda que ens duu prop del cim Turmell que deixem a la dreta.

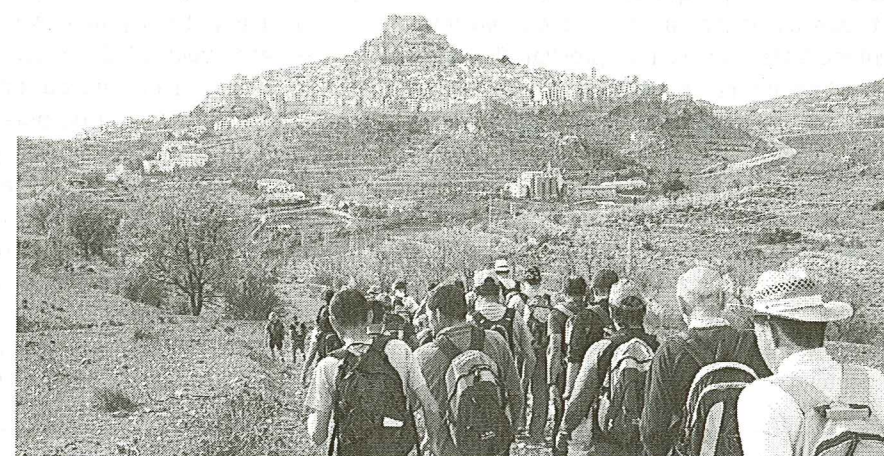
Descansem un poc a l'ombra del pins i seguim la nostre via. La senda, ben estreta i de vegades perduda, ens mostra a la nostra dreta tota la vall del riu Cervol i tot el terme de Vallibona.

Sobre les dues del migdia estem a les primeres antenes i en una mitja hora més apleguem a les segones passant

primer per l'ermita de Santa Àgueda. Ací, a les antenes, ja toca dinar, i com si estiguera fet a posta, és el punt més alt del nostre recorregut, estem a 1250 m d'altitud. Hi ha qui en cara no s'ha assegut ja ha tret l'entrepà i es posa a dinar. Altres necessitem respirar un poc, descansar i, ja un poc més relaxats, comencem a menjar.

No cal dir res de la intendència: vi, cacaús, galetes, fruita, ... el que calga.

Descansem una estona, la gent comença a estar cansada de veritat, alguns inclús van tocats, els fan mal els peus, o els genolls, tenen alguna banyola, ... El que és cert és que ja portem més de cinquanta quilòmetres a les costelles. Però el que també ens anima és que a

partir d'ací ja és pràcticament tot baixada.

La comitiva toma a moure i poc a poc va plegant al peiró Trencat on els primers han d'esperar-se un poc a que apleguen els que no poden portar un ritme tant viu. Però Morella ja està oferint-nos sa seua característica silueta. A partir d'ací no ens falta altra cosa que seguir el GR 7, que portem des de fa una estona, que ens durà a Morella.

Una cosa que ens defrauda prou és veure que el Bergantes està completament sec, no hi baixa ni una gota. De caminar pel costat de l'aigua a caminar per un riu totalment sec hi ha molta diferència, però que hem de fer, resar per a que ploja i si no som creients, confiar amb l'home del temps.

Es va fent tard i no convé encantar-se. Allà lluny, a la porta de Sant Mateu, intuïm unes petites figures humanes: són la gent del Setrill que ja estan esperant-nos, Morella ja està a la vora però encara cal pujar la penúltima i la última costa, però ja ho tenim fet. Les cares de cansament pos a poc es van transformant en cares de satisfacció.

Fotos i més fotos: individuals, de grup, panoràmiques, de tot. Ho hem aconseguit. Ja estem a Morella, han sigut 63 Km pel Maestrat i pels Ports.

Ara ens queda l'última penitència, pujar a l'ajuntament a la recepció oficial.

Qui vos escriu aquest relat no té vergonya, en compte d'anar a la casa de la vila, se'n va anar directe al bar a fer-se una cervesa, i quan va aplegar a la sala, la regidora morellana i el president del Setrill ja havien fet els respectius discursos. Això no està bé. Ara no pot contar-vos el que es va dir allí. L'únic que us pot dir és que, com cal en aquestes circumstàncies, les intervencions van ser breus.

Només em queda dir una cosa: Peña del Setrill, MOLTES GRÀCIES, i l'any que ve, més.

L'UJI convoca un premi de poesia en memòria de Manel Garcia Grau

La Universitat Jaume I ha convoca, amb la col·laboració de l'Associació d'Escriptors en Llengua Catalana, l'Associació Cultural La Nau, la Federació Escola Valenciana i l'editorial Perifèric, un premi de poesia que durà el nom de Manel Garcia Grau (Benicarló, 1962-Castelló de la Plana, 2006). El guardó té una dotació econòmica de 3.500 euros, que el situa entre els més atractius del País Valencià. El tema dels treballs que vulguen optar al premi Manel Garcia Grau de poesia és lliure, així com l'extensió, que haurà de ser la pròpia dels llibres de poemes. A més, es requereix que estiguen escrits en llengua catalana i que siguen inèdits. El termini d'admissió d'originals finalitzarà el 29 de maig de 2008. Les obres s'hauran d'adreçar a la Universitat Jaume I de Castelló (Servei de Comunicació i Publicacions, Campus del Riu Sec. 12071 Castelló de la Plana). El llibre guardonat serà publicat en la col·lecció de poesia de l'editorial Perifèric, una col·lecció molt vinculada a la figura de Manel Garcia Grau, ja que es dona la circumstància que fou ell l'encarregat d'inaugurar-la, amb el llibre "La mordassa". El jurat, que es donarà a conèixer els pròxims dies, estarà integrat per primeres figures de la literatura catalana, amb la intenció de potenciar el prestigi d'un premi que naix amb voluntat de convertir-se en un referent imprescindible de la literatura catalana. El veredict del jurat es farà públic en el mes de juny, coincidint amb la commemoració del segon aniversari de la mort del poeta. El premi Manel Garcia Grau de poesia pretén honorar la memòria de l'escriptor, activista i professor de Filologia de la Universitat Jaume I que va faltar ara fa prop de dos anys, en plena maduresa creativa. Poeta i narrador, Manel Garcia Grau és una de les figures principals de la literatura valenciana de les darreres dècades. Va destacar sobretot com a poeta i la seua obra està present en nombroses antologies. En el seu currículum, a més, figuren premis com els Octubre, l'Englantina d'Or dels Jocs Florals de Barcelona o el Ciutat de València, tots ells de poesia. El seu poemari pòstum, "Constants vitals", va obtenir també el premi de la Crítica dels Escriptors Valencians de 2007. Com a narrador, va publicar tres novel·les i nombrosos assaigs, articles d'opinió a la premsa i estudis filològics. A més, va ser una persona notablement implicada en el teixit associatiu de Castelló i del País Valencià. Com a escriptor, va ser membre durant molts anys de la junta de l'Associació d'Escriptors en Llengua Catalana.

FOTO!

Dissabte passat va actuar en el pub El Bosc el grup Jack & los Daniels, que no és la primera vegada que ens porten la seua especial lectura de clàssics del rock n' roll. Esperem que tornen aviat!

Envia les fotos a laveubenicarlo@terra.es

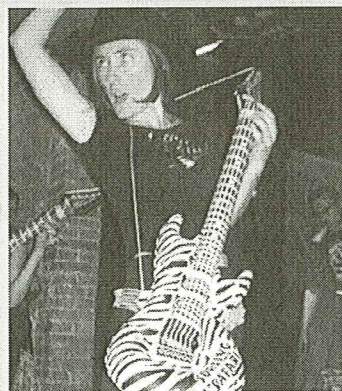
Foto: LA FILOXERA

Dr. Climent

Chiqui-Chiqui

Les darreres setmanes, amb la moguda la mediàtica i popularització del ball del chiqui-chiqui, el doctor només troba que rareses i excentricitats en el torn d'urgències de l'hospital.

Aquesta darrera setmana, va ser una pagesa que es va descontrolar després de comprar una guitarra a l'estil chiquiliquatre. Va fer-se unes copetes i perquè la vergonya entrant per coneguts locals de copes de la ciutat, com bruixa amb granera, i provocant els joves més trempats amb els moviments del chiqui-chiqui

Una noia com aquesta havia d'inspirar al Dr. Climent

ve de la pàgina anterior

carxofa no en van deixar ni una. El que dèiem, al principat, carxofes de Benicarló!

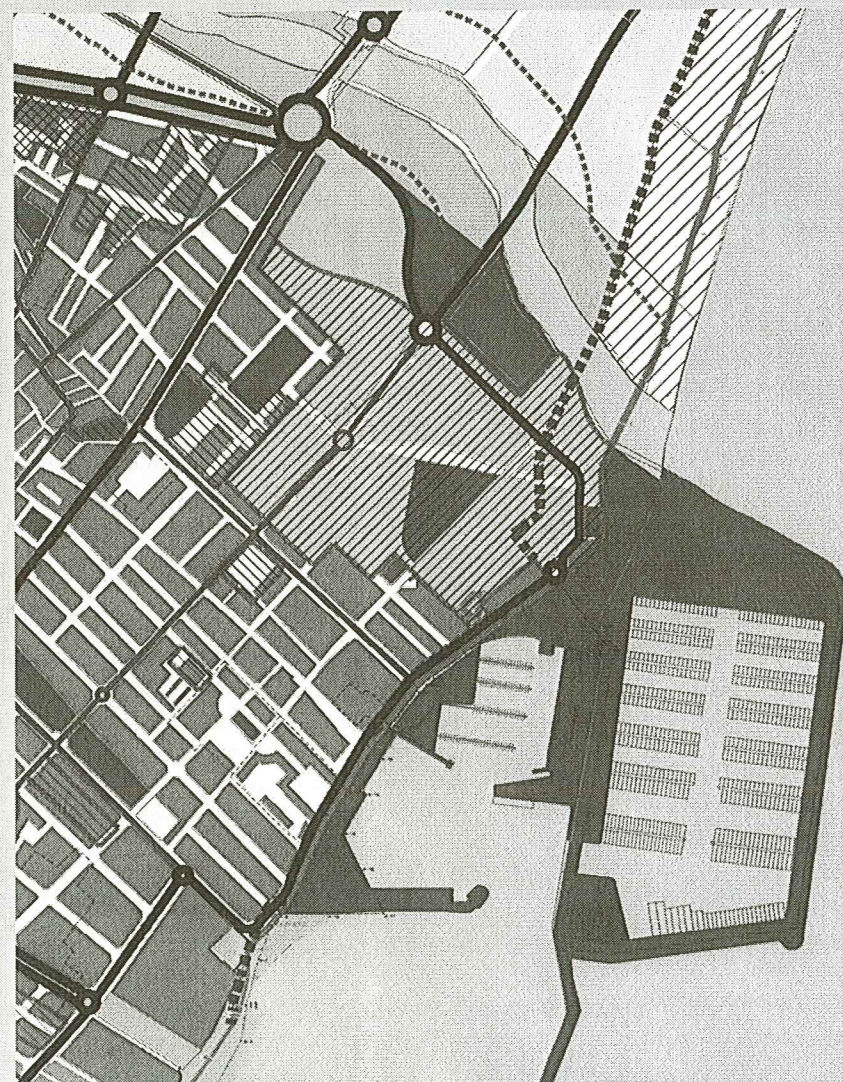
Transit 1: peniscolans i turistes

A veure si ho entenem això del canvi de sentit en les direccions dels carrers Pius XII i Joan Carles I. Primer era perquè els turistes compraren al mercat de Benicarló. Ara, perquè els peniscolans, també, compren a Benicarló. Vostès veuen molts turistes i peniscolans que entren a comprar al nostre poble? Ja ens agradaria que algú fes una

estadística sobre aquest menester. I és que ací a l'hora d'embolicar el transit són, simplement, únics!

Transit 2: el re-re-re ... canvi

Diu el regidor Soriano que el que canvi, del canvi del recanvi, de sentit, que parlàvem dalt, ha propiciat un trànsit més fluid. Els tafaners de trànsit potser no n'entenen massa però d'embussos de segur que sí. I diem sí, perquè si per aquest senyor fluïdesa és que per arribar del mercat a la rotonda de les monges es tarde un quart d'hora, que vol que li diguem. Tenim una concepció del temps i de l'espai diametralment oposada.

Transit 2: senyal fantasma

Ja tenim clara la raó del senyal de direcció prohibida que hi ha davant de Mutxola i que comentaven la passada setmana. Ho vam veure l'altre dia. Un cotxe (les motos no cal dir-ho, a cabassos), baixant pel carrer Sant Joaquim, arriba al Joan Carles I i gira ... cap a l'esquerra, sense fer cas del senyal que diu el contrari (menys mal que no li va sortir cap vehicle de cara). És clar, com en aquest poble la policia no és "tonta", sobretot el seu regidor, Soriano, i sabent que molta gent faria la infracció, segurament van pensar que, tal volta l'infractor, si no vegés res, continuara fent infraccions i tiraria carrer la mar cap avall. Devien tindre al cap la dita aquella que diu que "no hi ha un sense dos". Previsors que són!

No comment

Regidor Cuenca: "aunque parezca un contrasentido, el cementerio, es una de las instalaciones más vivas del ayuntamiento". *Te das cuenca.*

Quin port!!!

Redeu amb el nou port que ens volen plantificar al costat del que ja tenim. El seu tamany vindria a ser com quasi mig poble. Apegadet al dic de llevant i fins al riu sec. Recordeu La Veu, de portada genial, on apareixia el faraó Kuen-ka, amb allò de "Riu sec navegable"? Doncs, fotre tu, igualet que els farons egipcis, devia tindre una premonició? I és que li va que ni pintat. El dibuix que ens acompanya, gentilesa del web de l'ajuntament/concert previ (no, no ve ningú a tocar-nos, així apareix a urbanisme), és prou aclaridor. Quant de negoci, no?

El Benicarló 'underground'

text LA COLLA DE TAFANERS

Com el Guadiana

La vam veure. Si senyors, la regidora de cultura va aparèixer per fi, a un parell d'actes públics (dos, més, ja és massa cansat), a la Fira dels instituts per a la Formació Professional que es va celebrar al nostre poble i al 18é Festival de Bandes de Música. Això sí, al primer amb l'alcalde de la maneta i al segon amb l'alcalde, però en funcions, Cuenca. No siga cas que es perda. I és que esta regidora apareix i desapareix amb tanta facilitat que ni el riu Guadiana.

Agenda Cultural

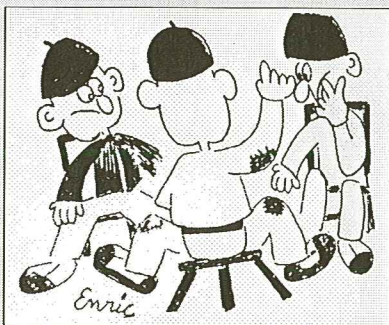
Han arribat els forats negres a la nostra super agenda cultural i és que cada vegada està més buida. Fins i tot han desaparegut les visites guiades a l'església de Sant Bertomeu. Ara que volíem anar nosaltres!

Agenda Cultural 2: hora 25

A l'agenda cultural d'aquest mes han programat una xerrada sobre astronomia per el divendres 25 a la Penya Setrill ... a les 25:30 h. Hem mirat el nostre rellotge i només hem trobat 24 hores. La regidora de cultura, Durà, ha trobat el secret de plegar el temps?

Normalitat

El boom del totxo ja s'ha acabat i, amb ell, les immobiliàries van fent via, o siga, tanquen a ritme galopant. Ja hi ha més bars que immobiliàries altra vegada. Els bars tornen a ser el primer sector comercial de la ciutat. Ara que augmentarà l'atur, tots plens. Tornem a la normalitat.

Aeropot de Castelló

El tafaners hem escoltat algunes curiositats d'aquest aeropot. Els dies de vent fort a la zona, que en són uns quants, que no podran enlairar-se, o aterrar, els avions, faran vindre turistes alemanys que, com són grossets, i pesats, donaran consistència a les aeronaus i impediran un sacseig desmesurat. I els de boira, que també en són uns quants, un bon ventilador a les capçaleres de pista i a bufar. La Marina d'or aquella que ha despatxat més 2000 treballadors tornarà al seu esplendor i glòria. Encara que això de la gent, segons ràdio macuto, era secundari. La qüestió estava en ficar formigó a dojo que, si la cosa anés malament, ja se'l quedarà Foment. O siga, a pagar-lo, els de sempre. Beneïts que devem ser en aquest país.

Donar sang i a Terra Mítica

Després de donar sang, cosa que hauríem de fer molta més gent, et donen la Coke corresponent i un "bocata" i, després et fan un regal, entrades a Terra Mítica (entre dues coses més). Nosaltres pensàvem que això havia tancat després del forat de milions de duros que havia deixat? Compte, a veure si espantaran al personal.

Dret d'admissió faller

Sembla que després d'haver-se produït algun que altre "altercado sin importancia", en algun casal faller, per a l'any vinent es remoreja que faran tiquets per entrar. Als tafaners se'n ha plantejat un dubte, si els casals estan en terreny públic (no a una casa particular), i no paguen un reial per muntar el seu xiringuito al mig del carrer (un lloc públic), traient un benefici econòmic, seria legal fer pagar a la gent per entrar? Això del dret d'admissió està regulat, no?

Els Coromines i la carxofa (1)

El xavals i xavales de l'IES Joan Coromines se'n van anar cap a Barcelona. Allí van passar pel programa Minoria Absoluta de RACC 1 i, sembla que s'ho van passar d'allò més bé. Com mostra d'agraïment els van regalar un basquet de carxofes que va servir perquè el cuiner més gran del món, que també sortia a Polònia, parlarà de les delícies de la nostra gran hortallissa. I és que a Catalunya la carxofa benicarlanda no té preu.

Els coromines i la carxofa (2)

Mireu si no té preu la nostra hortallissa per antonomàsia que, després d'anar, pel matí, al programa de dalt, de vesprada, van a anar a El Club, de TV3. Allí van repartir un altre basquet de carxofes i l'èxit va ser ... aclaparador. La gent de la casa es va aventar literalment al basquet de carxofes. No en van deixar ni una. Allí podies veure un tio tot entrajat amb quatre carxofes a la ma com a un presentador amagar-se'n per les butxaques. Això sí, se'ls va oblidar parlar d'ella. Ara, de

Senyora Garcia

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista, el 629

text EL LECTOR

Aquesta setmana sí que me l'he llegida. Tot i que reconec sense cap embús que no estic gens penedit del que vaig fer la setmana passada, ni em sento culpable de la meua manca de temps. Avui vull proclamar que he fet dues lectures. Però això no vol dir que una d'elles haja esta superficial, com una espècie de primera presa de contacte i després n'haja fet una altra en profunditat i intensitat per tal de comprendre bé els conceptes i arguments exposats al llarg de les vint pàgines. No, no és això. M'ho he llegit dues vegades per tal de poder omplir aquesta pàgina. L'objectiu d'aquest magne sobreesforç no s'ha complert. Cap dels temes tractats m'ha inspirat, gràcies al meu meninfotisme que, dia a dia, es va apoderant del meu esperit. Ara li posaré uns quants exemples.

Tema de la setmana: la fundació Compte Fibla, més coneguda pel bar Hogar i la pista Jardín. No tinc gens de perea a reconèixer que m'ha informat de moltes coses que no sabia, encara que no m'ha desvetllat el principal motiu del seu endarreriment. No comprenc que després de seixanta-tres anys encara estiguem pitjor que el primer dia, perquè durant molts anys, aquests instal·lacions van donar un cert dinamisme a la vida social de la ciutat. Actualment el dinamisme és automobilístic. Pensant una mica em sembla que he arribat a la conclusió que només es tracta d'una qüestió d'interessos econòmics i tota la resta ocupa llocs secundaris. Ara apareixen uns hereus que reclamen per l'incompliment dels termes reflectits al testament. Tot embolics massa complicats per a mi.

Seguim. Detalladíssima explicació de les peces musicals que s'interpretaran al festival de bandes de música. Impecable, res a dir.

Després Pere Bausà ens torna a llançar un atac directe al nostre consumisme salvatge i ens fot una merescuda bronca per no anar a comprar a les grans superfícies amb carret de la compra, com s'ha fet sempre. Vinga plàstics i viga a generar residus. A més a més, m'assabento que eixes safates on es venen la carn que s'ón de porexpan no es reciclen. Vaja, home i jo pensant que s'havien de llançar al contenidor groc.

A la pàgina següent, els cadellots de Zapatero al nostre poble fan un exhaustiu resum cronològic del desviament de la 340. Si tot el que es diu és veritat (i no tinc per què pensar el contrari), els nostres cadellots de Rajoy tenen les esquenes més amples que Martina Navratilova. Una vegada més, s'apunten a un bombardeig i recolzen qualsevol tipus de manifestació perquè sí. Mare meua.

La pàgina set ens ofereix un interessant capítol de la història local del rock, acompanyat, a la part de baix, d'una foto d'una bellíssima senyoreta que mereixeria més d'un comentari que no faré per educació, tronío i casta.

Després m'he trobat amb dues col·laboracions molt acurades. Una d'elles ens parla dels abusos urbanístics (no hi ha una associació contra això?), mentre que l'altra ens parla d'una nova actuació de nuejtro prejidente Cans en la que deixa ben clar que la nostra vocació com a valencians està cap al sud i no cap al nord. Al nord està l'enemic, i al sud l'aliat, el nostre germà. Com ha de ser.

Ja he arribat al còmic. Com sempre molt graciós i encertat. Com això que si hi ha oferta de carn, és perquè hi ha demanda independentment de la qualitat de la mercaderia oferida. Tot està en funció del grau de necessitat dels clients que, pel que sembla, és prou elevat.

També m'ha agradat molt la il·lustració de la pàgina dotze, que em recorda algú que ara mateix no sabia precisament concretar al fil de la situació.

L'article sobre la migració a Linux no l'he entès massa bé. És que això de la informàtica no és el meu. Jo ben a gust em posaria el software lliure, però com tots, em fa una mica de respecte perquè penso que posaré la pota i després tot m'anirà malament i no m'aclariré.

Uff! Ja he arribat al final. Avui tempoc no tinc ganes de fer espifiada, només tenia ganes d'acabar.

Uns pels altres i la casa per agranar

El PP diu que ajudarà els llauradors benicarlandos perquè siguin escoltades a Madrid les seues demandes sobre el traçat de la variant de l'N-340 al seu pas per Benicarló. Però curiosament, sembla tenir por de pronunciar-se, clarament, sobre l'alliberament de l'autopista, que reclamaven els mateixos llauradors quan es van manifestar pels carrers benicarlandos, i que el propi PP va secundar quan anava darrera de la pancarta que demanava "un país sense barreres".

Per altra banda els retrets entre l'administració estatal i l'autonòmica són l'excusa per no portar a termini la via ràpida, l'A-7, que descongestionara el trànsit de la saturada N-340 i que enllaçaria el País Valencià i Catalunya.

El PSOE diu que el PP boicoteja les inversions de l'estat en matèria d'infraestructures perquè no ha realitzat la Declaració d'Impacte Ambiental i el PP s'excusa dient que això ho tindrà en un més i que a més aquesta declaració no és preceptiva.

I és que les polítiques municipals sempre topen amb les de les administracions superiors, que fan i desfan al seu gust, i que utilitzen la ciutadania com a moneda de canvi per a les seues manifestacions populistes. El problema està en que massa vegades la ciutadania es deixa acaronar per aquestes administracions i no se n'adona que està sent utilitzada per als seus fins

630

DES DEL 18 D'AGOST
DE 1995

polítics. I ja no diguem quan estem en època electoral aleshores la cosa és simplement angoixant.

Però el ciutadà de carrer, eixe que paga religiosament els seus impostos i vota cada quatre anys, el que nota, sobretot, és com les administracions locals, i els partits que les sustenten, es dobleguen, amb una facilitat sorprenent, amagant el cap sota l'ala, davant els interessos de Madrid o

València. I així ens va.

I després de tot aquest rosari de despropòsits, tant per part d'uns com dels altres, el PP aprofita per arrambar contra el govern Zapatero pel tema de l'aigua, recurrent on siga, perquè a les catalunyes faran un mini transvasament, d'urgència, per pal·liar la manca d'aigua de Barcelona.

Això si, haurien de censurar les imatges de les televisions, no afins a ells, on apareixen pantans, com el de Maria Cristina, de Castelló, amb les comportes obertes de bat a bat, desaiquant a dojo perquè no en cap més. Sobren comentaris.

És difícil comprendre com aquestes històries encara colen. Voldríem pensar que la majoria dels ciutadans d'aquest país ni estan cecs ni son una colla de beneïts.

L'única aigua clara que hem pogut traure és que, en els temes sensibles, la hipocresia de tots el partits polítics és d'allò més descarada.

EDITORIAL

Carxofa: unes quantes carxofes de Benicarló ben torrades amb oli i sal per a tots els republicans que el passat dia 14 d'abril van celebrar la seua festa, la proclamació de la Segona República d'aquell any 1931. Mai ens n'havíem recordat d'ells, ja era hora.

Panissola: una panissola per a cadascú, per al sr. Soriano, regidor de governació, i una altra per al sr. Domingo, alcalde titular (el real és Cuenca). Han aconseguit que els taps de circulació arriben des de les monges fins a la "sindical", al Cesar Cataldo. Quin personal més incompetent ... No fer res i el poc que fan encara malament.

Còpies

- Color
- Blanc i negre
- Plànols
- Digitals

Llibreria

- Infantil
- Adults
- Text

Novetat

Còpies grans formats a COLOR
Tots els tamanys

Papereria
Material d'Oficina

BREU HISTÒRIA DEL ROCK A BENICARLÓ

Si has format part d'algun grup o coneixes algun, posa't en contacte amb nosaltres.
www.lafiloxera.es.kz

Tota l'actualitat a un sol clic de distància

Notícies on-line del Maestrat, Els Ports i la Tinença de Benifassà

La informació que es multiplica

ASSOCIACIÓ CULTURAL LA FERAM BENICARLÓ

Dir. Hon.: CRISTINA GARCIA
Cap de Redacció/ JORDI MAURA
Consell de Redacció/ XIMO BUENO,
NATALIA SANZ, FRANCESC DEL
CASTILLO, TONYO FIBLA,
JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN
ABDON i RODOLFO SERRANO

Edita
Associació Cultural la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12.580 Benicarló FAX: 964.47.56.98
laveubenicarlo@terra.es

Amb el suport

CADE
MIAVA
LENCI
ANADE
LA LE
NGUA

Col·laboradors/ PERE BAUSÀ, JOAN HERAS,
XAVIER BURRIEL, NATALIA SANZ, CARLES LLUCH,
RAMON PARÍS, JOSEP V. TAUS, TOLITO, JORDI MAURA,
JESÚS MAESTRO, G. SEGARRA, VICENT FERRER,
SUSANNA ANGLÉS, VICENT COLL, JOSEP BARBERÀ,
J.M. SANABDÓN, DR. CLIMENT, ROBESPIERRE I EL
SAMARUC
Fotografies/ NATALIA SANZ, GREGORIO SEGARRA

Administració, subscripcions
964 475698
©COPISTERIA GRÈVOL
Dipòsit legal/ CS-193-2004
Imprimeix/ GRÈVOL, Sant Blai, 2
12580 Benicarló

Publicitat

K&A
PUBLICITAT

La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.